

RIGSARKIVET

MINDE- BLAD

Jakob Asmussen
faldet i 1. Verdenskrig

Mindeblad : Jakob Asmussen

St. Haderslev

Mindeblad

for

Jakob Asmussen
(Den Faldne (Almindel. Sædvanl. Faldne))

Født den 9. Juni 1891 i Højrup (Morsø) Stilling eller Betydning før Krigen: Højrup

Efternavn: Asmussen

Fødselsdato (dd-mm-åååå): 09-06-1891

Fødested: Muspyt

Stilling/erhverv før krigen: Mejerist

Opholdssted før krigen: Rødekro Mejeri

Gift?: Nej

Høj-, landbrugs- eller andre skoler?: Møllerup Højskole ved Randers

Indkaldelsesdato: 1913 som aktiv

Såret? Hvor mange gange?: 1 gang d. 20 Dec 1914

Dødssted (fx valplads eller lazaret): Valpladsen Rusland

Dødsdato: 24. August 1915

Preussisk statsborger?: Preussisk Undersaat

Tjenestegrad: Infanterist

Modersmål: Dansk

Sindslag: Dansk

Var begge forældrene nordslesvigere?: Ja

Faderens navn: Kresten Asmussen

Faderens stilling: Landmand

Faderens fødested: Arnum

Hvor boede forældrene ved krigenens udbrud?: Møllerup

Havde den faldne søskende?: Ja 5

Antal brødre: 2

Antal søstre: 3

Er nogle af brødrene med i krigen? Hvor mange?: Nej

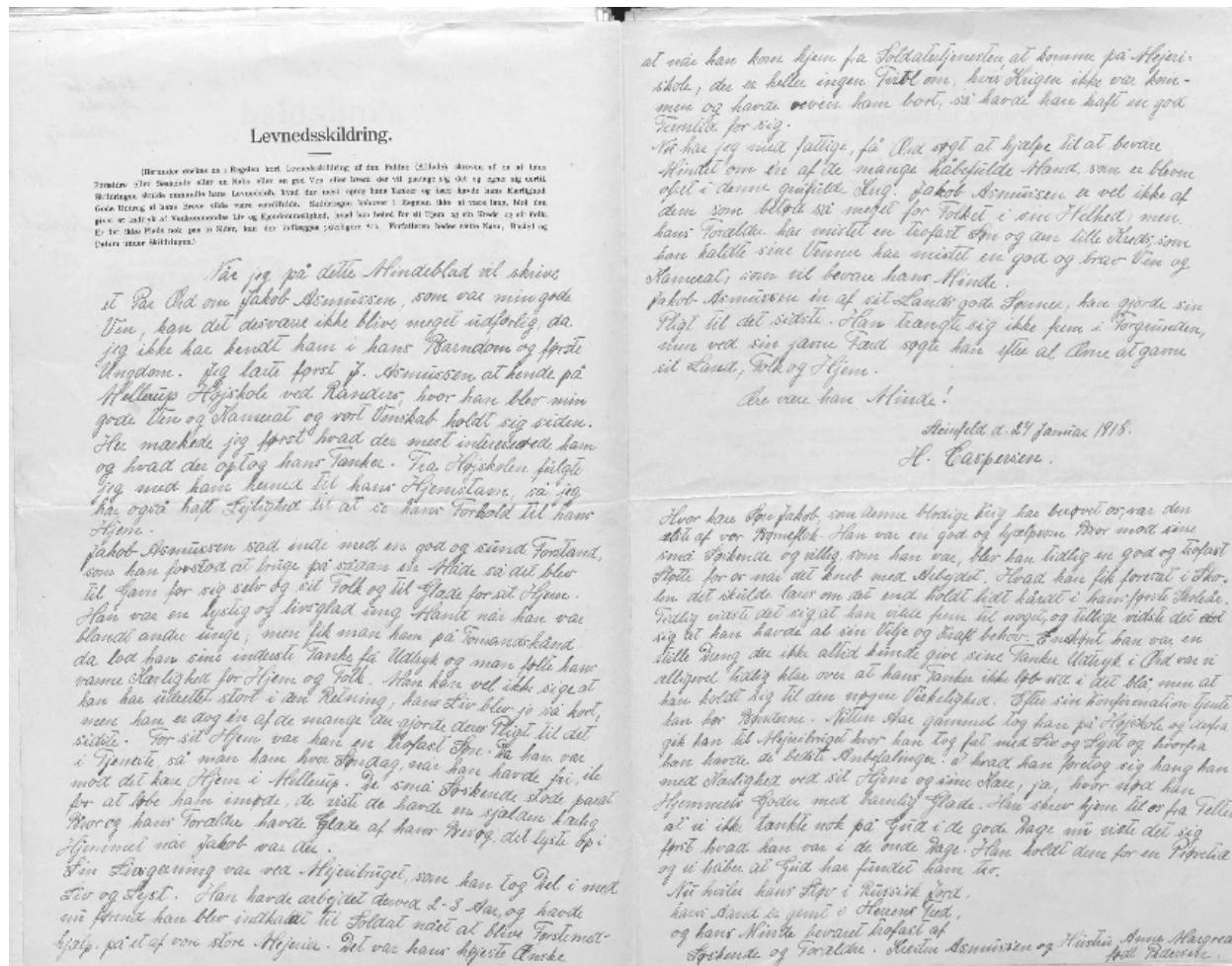
Deltager den faldnes fader i krigen?: Nej

(Se 2. og 4. Side)

Kilde: Vælgerforeningen, Mindeblade over faldne

→ [Klik på Mindebladet for at se den originale kilde](#)

Levnedsskildring : Jakob Asmussen

Når jeg på dette Mindeblad vil skrive et Par Ord om Jakob Asmussen, som var min gode Ven, kan det desværre ikke blive meget udførlig, da jeg ikke har kendt ham i hans Barndom og første Ungdom. Jeg lærte først J. Asmussen at kende på Mellerup Højskole ved Randers, hvor han blev min gode Ven og Kamerat og vort Venskab holdt sig siden. Her mærkede jeg først hvad der mest interesserede ham og hvad der optog hans tanker. Fra Højskolen fulgte jeg med ham herved til hans Hjemstavn, så jeg har også haft Lejlighed til at se hans Forhold til hans Hjem.

Jakob Asmussen sad inde med en god og sund Forstand, som han forstod at bruge på sådan en Måde så det blev til Gavn for sig selv og sit Folk og til Glæde for sit Hjem. Han var en lystig og livsglad ung Mand når han var blandt andre unge; men fik man ham på Tomandshånd da lod han sine inderste Tanke få Udtryk og man følte hans varme Kærlighed for Hjem og Folk. Man kan vel ikke sig at han har udrettet stort i den Retning, hans Liv blev jo så kort, men han er dog én af de mange der gjorde deres Pligt til det sidste. For sit Hjem var han en Trofast Søn. da han i tjeneste, så man ham hver Søndag, når han havde fri, ile mod det kære

Hjem i Mellerup. De små Søkende stode parat for at løbe ham imøde, de viste de havde en sjælden kærlig Bror og hans Forældre havde Glæde af hans Besøg, det lyste op i Hjemmet når Jakob var der.

Sin Livsgerning var ved Mejeribruget, som han dog Del i med Liv og Lyst. Han havde arbejdet derved 2-3 Aar, og havde nu førend han blev indkaldt til Soldat nået at blive Førstemedhjælp, på et af vore store Mejerier. Det var hans højeste Ønske at når han kom hjem fra Soldatertjenesten, at komme på Mejeriskole, der er heller ingen Tvivl om, hvis Krigen ikke var kommen og

Levnedsskildring : Jakob Asmussen

havde reven ham bort, så havde han haft en Fremtid for sig.

Nu har jeg med fattige, få Ord søgt at hjælpe til at bevare Mindet om én af de mange håbefulde Mænd, som er bleven ofret i denne grufulde Krig. Jakob Asmussen er vel ikke af dem som betød så meget for Folket i sin helhed, men hans Forældre har mistet en trofast Søn og den lille Kreds, som han kaldte sine Venner har mistet en god og brav Ven og Kamerat, som vil bevare hans Minde.

Jakob Asmussen én af sig Lands gode Sønner, han gjorde sin Pligt til det sidste. Han trængte sig ikke frem i Forgrunden, men ved sin jævne Færd søgte han efter al Evne at gavne sit Land, Folk og Hjem.

Ære være hans Minde!

Steinfeld d. 24 Januar 1918.

H. Caspersen.

Hvor kære Søn Jakob, som denne blodige Krig har berøvet os, var den ælste af vor Børneflokk. Han var en god og hjælpsom Bror mod sine små Søskende og villig som han var, blev han tidlig en god og Trofast Støtte for os når det kneb med Arbejdet. Hvad han fik foresat i Skolen det skulde læres om end det holdt lidt hårdt i hans første Skoleår. Tidlig vidste det sig, at han vilde frem til noget, og Tillige vidste det sig at han havde al sin Vilje og Kraft behov. Endskønt han var en stille Dreng der ikke altid kunde give sine Tanker Udtryk i Ord var vi alligevel tidlig klar over at han Tanker ikke løb ud i det blå, men at han holdt sig til den nøgne Virkelighed. Hvor kære Søn Jakob, som denne blodige Krig har berøvet os, var den ælste af vor Børneflokk. Han var en god og hjælpsom Bror mod sine små Søskende og villig som han var, blev han tidlig en god og Trofast Støtte for os når det kneb med Arbejdet. Hvad han fik foresat i Skolen det skulde læres om end det holdt lidt hårdt i hans første Skoleår. Tidlig vidste det sig, at han vilde frem til noget, og Tillige vidste

det sig at han havde al sin Vilje og Kraft behov. Endskønt han var en stille Dreng der ikke altid kunde give sine Tanker Udtryk i Ord var vi alligevel tidlig klar over at han Tanker ikke løb ud i det blå, men at han holdt sig til den nøgne Virkelighed. Efter sin Konfirmation tjente han hos Bønderne. Nitten aar gammel tog han på Højskole og derfra gik han til Mejeribruget hvor han tog fat med Liv og Lyst og hvorfra han havde de bedste Anbefalinger. I hvad han foretog sig hang han med Kærlighed ved sit Hjem og sine Kære, ja, hvor nød han Hjemmets Goder med barnlig Glæde. Han skrev hjem til os fra Felten at vi ikke tænkte nok på Gud i de gode Dage nu viste det sig først hvad han var i de onde Dage. Han holdt dem for en Prøvetid og vi håber at Gud har fundet ham Tro.

Nu hviler hans Støv i Russisk Jord, Hans Aand er gemt i Herrens Fred, og hans Minde bevaret Trofast af Søskende og Forældre. Kresten Asmussen og Hustru Anne Margrede født Pedersen.